

En vigtig rolle i undervisningen

Rollespil er på vej ind i skolen – og det er der en god grund til

Af Torben Worsøe

”AARRRGHH!!!”

”Tag den! Og den!

Til hverdag er Signe formentlig en fredelig skolelærer, men nu har hun fået et sværd i hånden og lige nu går hun til angreb på en mandlig kollega.

”Du er såret nu. Husk det!” råber hun med sværdet hævet klar til et nyt afgørende slag.

Godt at sværdet kun er smedet af liggeunderlag og gaffertape. Og godt at både Signe og hendes modstander kort efter bryder sammen i krampegrin, mens de hiver efter vejret.

”Det er hårdt at slås,” konstaterer Kent, også han er fredelig sløjdlærer til hverdag men lige nu forvandlet til kæmper med et formål: At ”skade” modstanderen.

Rollespil er på vej ind i folkeskolen og sløjdd er en af genvejene. Derfor er udstyr til rollespil på dagsordenen på sløjdlærerforeningens årlige kursus. Og når man har lavet udstyr til rollespil, skal det selvfølgelig afprøves i virkeligheden.

Instruktør er Jean Smith Christensen, der har beskæftiget sig med live rollespil siden 1996 og som er ekspert i de våben, der skal bruges.

”Sikkerhed går forud for alt,” understreger han, og man forstår det godt, når man ser våbnene. Det er fantasien, der er det vigtigste.

Tvæggede kampøkser, sværd, krumsabler og krumme knive ligger spredt ud over gulvet. Men de ER ikke helt skarpe.

”Man skal lade være med at stikke med sin sabel. Så ødelægger man bare spidsen,” forklarer Jean, der til daglig arbejder blandt andet hos forretningen Reifr med at instruere børn og unge i fritidsklubber i rollespillets mange facetter.

”Ofte er der 50 – 60 børn med fra 3. til 7. klasse på en gang,” fortæller han.

Dit helt eget våben

Jeg falder over et voldsomt sværd med modhager og en flot krumning. Ikke særligt realistisk måske, men godt tænkt.

Sværdet er et Jean Smith Christensen har taget med for at vise, hvordan tingene IKKE skal gøres.

”Et sværd skal være enkelt, ellers kan det ikke holde. Mange små detaljer betyder, at sværdet hele tiden skal repareres,” belærer han mig om.

Men bortset fra enkeltheden er der ikke mange regler at tage hensyn til – bortset fra sikkerhedsreglerne.

Inderst placerer man en kerne af for eksempel glasfiberstænger. Materialerne er ellers:

Liggeunderlag, dobbelthæftende tape til at klæbe flere lag liggeunderlag sammen med og gaffertape til den ydre finish.

Man kan lave et sværd på en times tid og det kan holde i flere år. Går noget af det i stykker, kan det repareres.

Bag masken

Anne er ikke til våben. Men rollespil er heldigvis mere end det, beviser den lædermaske, som hun former over en lånt læst.

Med limtænger presser hun det våde læder i form og sætter det til tørre.

I lokalet ved siden af er der smykker på skemaet. Materialet er måske ikke så normalt: Gamle printkort fra computere skæres i stykker og kombineres med lædersnører.

Som sagt: Materialerne skal bruges i en verden af fantasi, og hvem kunne nu have forestillet sig, at et printkort kunne blive udgangspunkt for et halssmykke?

Pletskud

Så er der straks mere traditionel sløjd over buemagerne i træværkstedet. Hasselkæppe er udgangspunktet for buerne, der tilvirkes med båndkniv, kniv og høvle.

Traditionel sløjd kunne man fristes til at sige – og måske slet ikke så velegnet til sløjdundervisningen i skolen.

”Det tager meget lang tid at lave en rigtig bue, og måske er eleverne blevet trætte af arbejdet, inden de når at blive færdige,” funderer lærer Morten Grønnebæk, der underviser i Aalborg kommunes skolevæsen.

Men det spørgsmål har instruktøren, Ole med mottoet ”skyd dine elever”, et klart svar på. Uden for henter han en bunke af den slags bambus, som står i så mange haver og som i disse år går ud i mængder. Haveejerne slider for at grave dem op – men de kan bruges til noget mere nyttigt end at blive kørt på genbrugspladsen.

Med gaffertape – hvordan skulle man klare sig uden? – taper han et bundt bambus sammen, skærer dem hurtigt til i enderne, og står så med en færdig bue klar til brug.

Tilvirkningstid: Under fem minutter. Morskabsprocent: 100.

En pil af ramín – købt færdig og forsynet med færdigkøbte styrefjer og en spids, der er så blød, at den er totalt harmløs, sendes med stor kraft ud i landskabet.

”Pile indgår ikke altid i rollespil – men de kan godt gøre det,” forklarer Jean Smith Christensen senere.

Hvis jeg skulle være med, skulle jeg være bueskytte! Stå bag fodfolket og sende pile med skumgummispids ind over fjenden.

Og det ville være helt OK med en bue af bambus!